

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 51; mag ik 36 uur alstublieft

Geen blogs, al dagenlang niet. Niet dat ik geen inspiratie heb, maar meer een gebrek aan tijd. Niet dat er niets gebeurt is, maar meer dat de dag zo snel om is. Niet dat ik er niet aan denk, maar meer dat in slaap kukel zodra mn kont de bank aanraakt. Niet dat ik niet aan jullie denk, maar meer de momenten waarop. Ik vind jullie lief, allemaal, maar jullie zijn geen 287 euro waard exclusief administratiekosten. Maar vandaag is de dag. Na wat gesleutel aan de klok heb ik tijd, iets wat ik zelden heb. Tijd is iets wat elke ouder wilt en tegelijkertijd geen enkele ouder heeft. De oplossing is simpel en onmogelijk.

Het is vrijdag, de haagse monsters worden opgehaald door opa en oma van kinnedaggeblêf en school. Tikkeltje anders dan anders want ik heb het een en ander te doen waardoor ik ze niet kan halen. Opa en oma instructies gegeven hoe Hira op te halen en van daar uit weet Hira de rest. Ko Hira, we gaan Rani en Rama ophalen van school. Neehee zitten op opvang! Nee Hira, op school. NEEE ZITTEN OP OPVANG!! Al stampvoetend en heilig wat ze is wordt ze toch overtuigd dat ze op school opgehaald moeten worden. Terwijl begin ik mijn rit met nog 720km benzine in de auto. Tegen de tijd dat ik aankom, heb ik nog 960km aan benzine. Tikkeltje file genot en de hele weg niet verder dan zn 4. Gauw eten bij opa en oma en weer terug. Fijn want het is feestweekend. Twee monsters vieren hun verjaardag en ik ben vooral blij wanneer die dag voorbij is. Waarom?

Verjaardagstress van monsters. Dat houdt in dat we al dagenlang worden geteisterd met brakke nachten want is er wel taart, zijn er wel cadeaus, is de visite wel uitgenodigd, is er chips en snoep, drinken aanwezig, ik moet plassen, weet de visite wel waar we wonen, ik ben mijn knuffel kwijt en mn benen zijn te moe, wordt het huis wel versierd, ik heb in mn bed geplast, hoe laat begint het, ik moet poepen. Dat hele rijtje 4 nachten achter elkaar. We kunnen ervoor kiezen helemaal niet te vertellen dat ze jarig zijn maar dan krijg je elke nacht de vraag wanneer ze jarig zijn en lilililili. Thuis gekomen moeten de haagse monsters even naar de wc. Wat ze niet wisten is dat onze wc is aangepakt. De deur gaat open en drie monsters staan op een rij...woooooowww...lililililili! Nou monsters schiet eens op, morgen feest en anders zijn jullie te moe. 'S-morgens begint de riedel en de hele dag staat in teken van hihi haha en lili. Mooie fijne dag en de visite vertrekt. Zondag hebben we alleen Rama en minibuurman. Ff monsters naar den haag brengen en dat was het weekend alweer. Weekend?

Welke?

De dagen erop vliegen voorbij en wat mij al jaren bezig houdt speelt weer op. Ik kom chronisch tijd te kort. Dat ik geen tijd voor mezelf heb is tot daaraantoe, maar dat ik helemaal nergens meer tijd voor heb slaat werkelijk alles. Dagen staan volledig in teken van rennen, vliegen, hollen, kruipen, sprinten en op lichtsnelheid voortbewegen. Niet vallen want daar is geen tijd voor. Gelukkig ben ik lomp genoeg non-stop te struikelen en te stuntelen dus achterstand nog voordat ik wakker ben. We vliegen ons nest uit, met behulp van Miranda, koffie, tasjes voor de mormels, peuk, arbeid, thuis, eten, monsters in bed en op de bank in slaap vallen. Morgen weer? Zeker! Fijn hè. Zelfs nu, nu ik eindelijk tijd heb voor mijn fans, komt Sir Poop-a-Lot. Noem het multitasking, maar multitasking is eigenlijk een waardevol woord bij scrabble. Het is een mooi woord voor 'ik heb geen tijd dus ik combineer in de hoop dat het goed komt'. Mannen staan er niet echt bekend dat te kunnen en daarom pleit ik voor 36 urige dagen. Zodat we net even tijd over hebben om niet te hoeven scrabbelen maar tijd om te tanken. Soort van parkeermeter voor mensen waardoor we gewoon kunnen blijven staan want heel soms moeten wij ook gewoon kunnen parkeren voor langere tijd. Deal?